

Uns pressupostos autonòmics i un govern en via morta

written by Col·lectiu Burriac | 31 de gener de 2020

Dimecres 29 de gener de 2020, el M.H. president de la Generalitat Quim Torra va donar per tancada la legislatura després que la Junta Electoral Central (JEC) li retirés l'acta de diputat. Aquest òrgan administratiu només hauria de dir la seva en períodes d'eleccions i per accions que atemptin contra la llibertat de vot o, des d'una posició de poder, vulguin condicionar el sentit del vot de l'electorat. Però tots sabem quina finalitat tenen les denúncies i l'acció duta a terme per la JEC: afeblir el moviment independentista i crear fissures, a cops insalvables, entre els que, suposadament, ens han de mostrar el camí cap a la República Catalana.

Aquestes fissures ja s'han fet paleses en les converses per investir un president espanyol suposadament progressista i per afavorir un govern d'esquerres que abans és espanyol que d'esquerres. I tot perquè els representants d'ER(c) han fet córrer el fantasma del feixisme i el xantatge moral del pres polític Oriol Junqueres.

El president Torra tenia l'oportunitat de fer un pas endavant i dotar de contingut el resultat del referèndum del Primer d'octubre de 2017 i trencar amb els mesells que no saben (o no volen) encarar la repressió exercida contra totes les forces independentistes, iniciada pel govern del PP, amb l'aval del PSOE, forçant eleccions catalanes que podrien ser plebiscitàries. En lloc d'això, i tot i omplir-se la boca de paraules com *país*, *poble*, *mandat del referèndum*, ha optat per donar sortida a uns pressupostos autonòmics que ja sabem que no cobriran les necessitats reals de la població per, entre altres causes, el continuat incompliment de les obligacions d'inversió per part dels diferents governs de les espanyes.

No es pot entendre el *cabreig* del president Torra amb els seus socis de Govern si després de 'grans paraules' només es queden, com tantes i tantes vegades, en això: solament paraules. El president Torra, amb els pocs suports que li deuen quedar, ha optat per la solució que agrada als seus socis de govern i que han estat actors principals en la seva pèrdua de la condició de diputat. Però no només agrada a ER(c), ja que també reclamaven pressupostos i eleccions els membres dels comuns, sectors liberals del PDeCAT i Waterloo, amb el president Puigdemont al davant.

No pensem que l'aprovació dels pressupostos autonòmics, ideats pel mentor de la neoliberal Llei de Contractes de Serveis a les Persones (Llei Aragonés), acostaran els catalans a la República necessària per poder posar fil a l'agulla en la solució dels seus problemes (treball, habitatge, transport, gestió intel·ligent dels recursos del territori, joventut, ensenyament i un llarg etcètera).

El 2017, la coalició JxSí (ERC+PDeCAT) va aprovar uns pressupostos gràcies al suport de la CUP. Aquest fet va motivar molt de rebombori en el si d'aquesta organització i un assetjament sense quarter per part dels comuns, que retreien als cupaires haver pactat amb la dreta. La diferència substancial entre aquell pressupost i el que ara es porta a aprovació, és que el 2017 el pressupost incloïa el compromís de l'organització del Referèndum d'Autodeterminació i en canvi, el d'ara s'aprova amb el suport dels comuns, que no tenen cap mirament a pactar amb la dreta, ja que no conté cap horitzó de ruptura. És a dir, el pressupost de 2020 consolida l'autonomisme i ens allunya de la república. Però, el més fort de tot, és que encara tenen la barra de presentar-los com a un acte de responsabilitat. Un govern fracassat no hauria de proposar un pressupost, sinó que hauria de convocar eleccions immediatament!

Pensem que s'ha perdut una gran oportunitat d'avançar cap a la fita de Llibertat i Democràcia plenes. El resultat és nefast,

perquè s'ha tornat a acatar la voluntat de l'Estat espanyol i els seus necessaris col·laboradors per seguir practicant polítiques autonòmiques. Això sí, amb mala cara però amb la paga garantida.